

Met science-fiction naar de bedrijfswereld

Een platform voor de bouwtechnologie

Ooit waren wereldtentoonstellingen het ideale platform waar bedrijven en architecten hun prestigieuze konden opbouwen. Vandaag worden bedrijfsimago en prestige opnieuw gewaardeerd in de moderne ondernemingsstrategieën. Meer en meer bedrijven zijn niet meer vies van cultuursponsoring en technologiebeurzen. Wie ideeën heeft moet daarop inspelen.

Dat moeten Dirk Coopman en Harry van Bokhoven gedacht hebben, toen ze het plan voor een tentoonstelling opvatten die het kruim van de technologische know-how uit de bouwwereld moet loswéken. Een regelrechte uitdaging, zeggen ze. Aanleiding was een fantasie die van Bokhoven een jaar geleden in de pers lanceerde: Antwerpen zou volgens hem de grootste overspanning in Europa kunnen bouwen, en wel over de Schelde, op de grens tussen stad en haven, in de vorm van een gigantische betonnen ring. Het idee verdween uit de belangstelling zodra er ander komkommernieuws opdook. Maar achter de schermen was er wel respons gekomen, en begon

een kleine groep mensen uit de bedrijfswereld een min of meer professioneel lobby-plan op te zetten. De strategie zou zich voortaan op de bouwwereld richten, niet om meteen een project van dergelijke ongeëvenaarde dimensies uit de grond te stampen, maar om het idee om te bouwen in een technologische uitdaging.

De Gentse architect Dirk Coopman maakte een eerste ontwerp. Coopman kreeg in zijn tienjarige carrière al onderscheidingen zoals de Godecharle- en de Baron Audoor-prijs, realiseerde appartementen en kantoorgebouwen en viel recent op met zijn eigenzinnig ontwerp voor het bedrijfsgebouw van Van de Velde langs de E17 in Lokeren, en de toegangspoort van Cités Cinés. Hij is ervan overtuigd dat een overspanning van 450 meter, met een vrije hoogte van niet minder dan 225 meter, technisch realiseerbaar moet zijn. Om dat te bewijzen wil de "Groep de Ring", inmiddels een CV in oprichting, in september met een tentoonstelling uitpakken waar bedrijven hun technologisch kunnen in toegepaste ontwerpen zouden voorstellen. Dat zou dan mooi aansluiten bij de wedstrijd "Stad aan de Stroom" die in Antwerpen in de aanloop naar 1993 wordt georganiseerd, want het is bekend dat de

Sinjoren wel meer megalomane gedachten koesteren.

Uitdaging

Volgens de initiatiefnemers, die zich beroepen op discrete lobby-teun achter de schermen en voor hun tentoonstelling ook al een financiële toezegging uit de Antwerpse diamantwereld zouden hebben, zou deelname aan de tentoonstelling een technologisch en cultureel prestige opleveren. Een bedrijf dat daarvoor gevoelig is, moet het idee van de "ring" dan wel voldoende ernstig nemen om een basisontwerp in te vullen op basis van de eigen specialiteit. "De uitdaging is bewijzen dat het kan", zegt architect Coopman, maar wat hij concreet heeft uitgedacht maakt dat alles behalve evident. "Voor dit ontwerp heb je

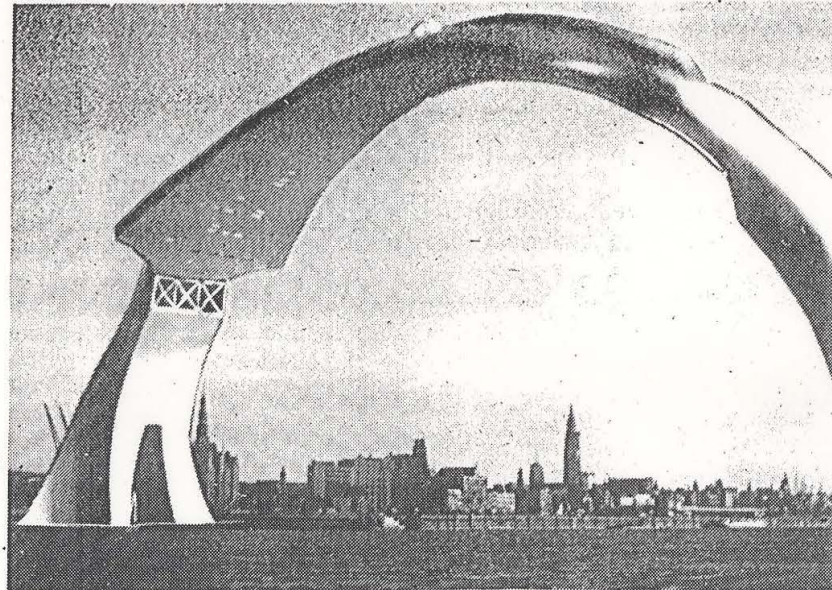
funderingen nodig die 35 meter diep en 150 meter breed zijn, vlak naast de stroom. Een betonnen overspanning van 450 meter vereist een nooit gezien uitzettingsvermogen, en een perfecte beheersing van de technieken van glijbekisting. In het beton zou 10.000 ton staal verwerkt zitten, dat enorme trek- en drukkrachten moet opvangen. Daarnaast zie ik een staalbekleding voor de buitenoppervlakte volgens de nieuwe bouwtechnieken met chroom-nikkelverbindingen zoals die bijvoorbeeld in de Lloyds-building in Londen en La Géode in Parijs zijn gebruikt. In de top zouden zelfdragende glazen panelen van 7 op 3 meter voor een panorama-zaal worden verwerkt. De hele boog zou 700 meter lang zijn, waarin liften en roltrappen moeten gecombineerd worden." Alsof

dat allemaal niet genoeg is wil hij het gebouw voorzien van kantoorruimten, conferentiezalen en een centrum voor data- en communicatietechnieken, waardoor het ontwerp ook met de strengste veiligheidseisen moet verzoend worden. Kortom, het gaat hier om een technische uitdaging vergeleken waarbij de Liefkenshoek-tunnel en de Chunnel klein bier zijn. In aanmerking komen dan ook de meest uiteenlopende specialiteiten, van beton- en staalbouwers tot brandpreventie en beveiliging.

Is België niet te klein voor een dergelijk project? Daar liggen de heren niet wakker van. Het is hen voorlopig om die tentoonstelling te doen, en die daagt niet zozeer de financiële wereld uit, maar de bouwwereld, de industrie, de architecten en ingenieursbureaus.

Daar zou het idee de commerciële waarde van een "project met mediawaarde" moeten krijgen, zegt Coopman. "Het heeft ook geen zin om voor een dergelijke studie naar het W.T.C.B. of Fabrimetal te stappen, daar houden ze zich met de praktische vragen van vandaag bezig", weet hij ook wel.

En de "ring" is alles behalve dat: in het beste geval krijgt hij in het najaar gestalte in de vorm van één grote en acht prototype-maquettes, de eerste ontwerp-tekeningen en computer-geanimeerde CAD-video's (waarvoor Coopman en van Bokhoven ook nog specialisten met fantasie zoeken) op een technologische tentoonstelling. Tot zolang is er slechts een idee, een paar fotomontages, en een gedurfde uitdaging...

Een reusachtig bouwwerk over de Schelde, waar de Antwerpse kathedraal bijna twee keer onder kan. Niet de illusie, maar de technologische uitdaging was de aanleiding tot deze fotomontage.